
سرّ قرآن

www.ketab.ir

سرشناسه:	میرزایی، فاطمه (لطفی آذر)
عنوان و پدیدآور:	سرفراز، برگرفته از سخنان استاد فاطمه میرزایی
مشخصات نشر:	تهران: مؤسسه طوبی، ۱۳۸۶.
مشخصات ظاهری:	۲۲۴ ص/
شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۷۶۷۱-۸۲-۸
وضعیت فهرست نویسی:	فیا
موضوع:	قرآن -- مسائل متفرقه
رده بندی کنگره:	۴ اس ۶۵۲/۹۲ BP
رده بندی دیویی:	۳۹۷/۱۵
شماره کتابخانه ملی:	۱۰۵۰۵۵۷

سرّ قرآن

برگرفته از سخنان استاد فاطمه میرزایی (لطفی آذر)

گردآوری و تدوین: مؤسسه فرهنگی سائنحات

ناظر چاپ: علی حاجی تقی

شمارگان: ۳۰۰۰ جلد

چاپخانه: انصار المهدی (بج)

ناشر: انتشارات ارمغان طوبی

۲۲۴ صفحه، رقعی

چاپ اول، ۱۳۸۶

قیمت: ۱۶۰۰۰ ریال

ISBN: 978-964-7671-82-8

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۶۷۱-۸۲-۸

ای اهل نظر طلعت آن یار بینید
 عکس رخ او بر در و دیوار بینید
 در چهره‌ی خوبان خط و خالی که کشیده است
 خال و خط خود کرده نمودار بینید
 هر گوشه به نوعی رخ او جلوه نموده است
 اما نکند جلوه به تکرار بینید
 یک مهر وجود است عیان در همه آفاق
 کز او زده سر این همه آثار بینید
 این کثرت موهوم ز عکس رخ او خاست
 دلداری‌کی آینه بسیار بینید
 بحری است که می‌خیزد از او این همه امواج
 از بحر شود موج پدیدار بینید
 بیهوده پی او نروید این در و آن در
 کاو آمده خود بر سر بازار بینید
 پندار دویینی همه از ظلمت جهل است
 جز او احدی نیست در این دار بینید^۱

فهرست:

۱۱	 سرآغاز
۱۵	 مقدمه
۱۹	 مراتب قرآن
۲۱	 خصوصیات قرآن
۲۸	 بهره‌مندی از قرآن مکنون
۳۴	 قرآن کتبی‌ی انسان کامل
۳۵	 قرآن و درجات وجودی انسان
۴۱	 قرآن مآدبه‌ی الهی
۵۰	 قرآن شهر علم پیامبر (صلی‌الله‌علیه‌وآله) و علی (علیه‌السلام) باب آن
۶۰	 قرآن غذای روح انسان
۶۳	 علوم و معارف حقه، غذای روح انسانی
۶۷	 رابطه‌ی غذا با مغتذی

- ۶۸ سفره‌ی رحمانیت و سفره‌ی رحیمیت
- ۷۵ علم و عمل، سازنده‌ی انسان
- ۸۲ عقل و معقولات، وجه امتیاز انسان
- ۸۸ جایگاه ادب
- ۹۱ آداب ورود به قرآن
- ۹۸ ادب ورود به قرآن از نظر امام صادق (علیه السلام)
- ۱۰۰ طهارت لازم برای ورود به رتبه‌ی لفظ قرآن
- ۱۰۰ وضو و مراتب طهارت آن
- ۱۰۲ آب و مراتب طهارت آن
- ۱۰۷ استعاذه
- ۱۰۹ تدبیر در قرآن
- ۱۱۳ مقاصد نزول قرآن از نظر امام خمینی (ره)
- ۱۱۶ برداشت وهمی و عقلی از داستان حضرت موسی (علیه السلام)
- ۱۲۲ عوالم وجودی انسان
- ۱۳۳ غذای عوالم وجودی انسان
- ۱۳۸ مرگ در عوالم وجودی
- ۱۴۲ عالم برزخ یا مثال
- ۱۴۴ عالم مثال در قوس صعود و نزول
- ۱۴۹ تفاوت صور مثالی در صعود و نزول
- ۱۵۲ عالم رویا
- ۱۵۲ وجه تمایز عالم مثال و عالم ماده
- ۱۵۳ تفاوت برزخ صعودی و نزولی

۱۵۹	فرد مثالی و مادی
۱۶۰	بدن مثالی و تصرفات نفس در آن
۱۶۴	ضرورت شناخت عالم خیال
۱۶۹	اهمیت قوه‌ی خیال
۱۷۴	ویژگی‌های صور خیالیه
۱۷۶	خیال منفصل و متصل
۱۸۶	طهارت ظاهری
۱۸۸	طهارت باطنی
۱۹۲	طهارت خیال
۲۰۰	قوه‌ی خیال تجلی‌گاه قوه‌ی عاقله در نفس
۲۰۶	راه‌های تشخیص طهارت یا عدم طهارت قوه‌ی خیال
۲۱۰	علل تشمت قوه‌ی خیال
۲۱۲	علاج تشمت خیال
۲۱۸	منابع

سرآغاز

آسمان وجود، به ناگاه غریبید. باران فیض باریدن گرفت. خورشید نبوت تابید. وحی نازل شد و فرقان در قرآن ریزش یافت؛ که وحی، فرقان و قرآن یکی بود و یکی، همه چیز. اسرار، پی‌درپی در وجود مبارک پیامبر (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) نشست و ملک مقرب خبر آورد، که او را رسالتی است سنگین و امانتی است خطیر. آیات آشکار شدند و زمین لرزید.

... در طول اعصار، خواص شیعه آمدند و رفتند و با تفسیرهای آفاقی و انفسی خود جان تازه به پیکره‌ی هستی دمیدند. اما آنچه سر قرآن بود پوشیده ماند. هر چند در بیان‌های تفصیلی تا امروز، معانی پنهان، یکی پس از دیگری بر همگان آشکار شده است؛ لیکن آن راز مگوی جانسوز در پس پرده باقی است.

آری، قرآن ناطق را دست بستند تا بیست و پنج سال در نخلستان تنهایی خویش با خدایش بیتوته کند و نفهمیدند که جهل مرکب، آنقدر بر روزه‌های شعورشان حجاب افکنده که در بیست و پنج سال به اندازه‌ی هزاران و میلیون‌ها سال از غایت خود عقب ماندند. حال، بشر امروز در روزگار بحرانی قرن بیست و یکم، با پیشرفتی غیر قابل تصور و سرعتی سرسام‌آور در علوم، صنعت و ارتباطات پیش می‌رود و هم‌زمان به فقر خود در ایجاد رابطه با عالم معنا پی می‌برد و بستری سالم برای دین‌داری و دین‌گرایی می‌جوید و منجی را فریاد می‌زند...

در آیات بی‌مثال الهی، ایمان و هدایت به‌سوی حیات ابدی جاری است. آنچه از ریز و درشت در صحنه‌ی ناسوتی و ملکوتی ما رقم می‌خورد، در قرآن نیز ورق می‌خورد و سوره‌های معطر و مطهر آن، روشنگر و مبین گفتنی‌ها و ناگفتنی‌هاست. به‌رغم این مهم، محکّمات را در بطنِ باطنِ حقیقی هنوز نیافته‌ایم، لیک امید آن داریم که در پرتو یقین نبوی (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) به دست حجت مهدوی (عجل‌الله‌فرجه الشریف) رازگونه‌های علوی این کتاب لاهوتی، بر اهل آن مکشوف گردد. با این همه، دردمندانه و مشتاقانه به سراغ عمق دست نیافتنی قرآن می‌رویم و عجب آنکه، سرّ است اما عیان؛ آغاز است و نیز پایان. آن چیست؟ بی‌تردید هیچ، جز حقیقت ولایت و مشیت مطلقه، در قالب الفاظ و سوق به‌سوی پرواز.

امید بسته ایم که با دریافت معارف این صحیفه ی مافوق
عرشی، سرالانسان را که همان سرالقرآن است، بازیابیم و به آن
بیاویزیم. ان شاء الله.

والسلام

۹ شعبان ۱۴۲۷ ه. ق

مقدمه

”و اتبعوا احسن ما انزل اليكم من ربكم...“^۱

[تبعیت کنید از بهترین آنچه بر شما از جانب پروردگارتان

نازل شده است...]

خداوند متعال، معبود و محبوب فطری انسان‌هاست و طلب و

حرکت به سوی این معبود، تنها از طریق اسماء حسناى او امکان پذیر

است:

”وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا“^۲

[نامهای نیکو از آن خداست؛ به وسیله آنها خدا را بخوانید.]

۱- سوره‌ی زمر، آیه‌ی ۵۵

۲- سوره‌ی اعراف (۷)، بخشی از آیه‌ی ۱۸۰

تجلیات اسمائی خداوند، دو صورت دارند: صورت علمی و صورت عینی. خداوند به طور اتم و اکمل در صورت علمی، در "قرآن" و در صورت عینی، در "انسان کامل" تجلی کرده است و به همین سبب است که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) این دو تجلی را به عنوان ما ترک خود معرفی می نمایند:

"إِنِّي قَدْ تَرَكْتُ فَيْكُمْ مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِ لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي أَبَدًا، الثَّقَلَيْنِ وَاحِدَهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ وَهُوَ كِتَابُ اللَّهِ حَبْلٌ مَمْدُودٌ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَ عِترتي و أَهْل بَيْتِي أَلَا وَ إِنَّهُمَا لَنْ يَفْتَرَقَا حَتَّى يَرْدَا عَلَى الْحَوْضِ"^۱

"من چیزی در میان شما به یادگار گذاشته‌ام که اگر به دامن آن چنگ زنید یا بدان متمسک شوید، پس از من، هیچ گاه گمراه نخواهید شد. یادگار من دو ودیعه‌ی نفیس و گرانبها است که یکی از دیگری بزرگ‌تر است. یکی کتاب خداست که چون ریشمانی از آسمان تا زمین کشیده شده و دیگری خاندان من. بدانید که این دو، تا لحظه‌ای که در کنار حوض کوثر به من برسند، از هم جدا نخواهند شد."

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) این دو ثقل را ره‌آورد اتم آنچه خداوند نازل کرده است، معرفی می کنند و سپس می فرمایند:

"وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا تَفَرَّقُوا"^۲

۱- مسند احمد، ج ۳، ص ۱۴

۲- سوره‌ی آل عمران (۳)، بخشی از آیه‌ی ۱۰۳

[و همگی به رشته‌ی دین خدا چنگ بزنید و به راه‌های متفرق نروید.]

روایات، این حبل را ولایت و قرآن معرفی کرده‌اند، که انسان با اعتصام به این دو حبل می‌تواند در سیر تشریعی و صعودی به کمال لایق وجود خویش - که همانا عبودیت و قرب الهی است - برسد؛ بدین ترتیب که ضمن "شناخت علمی" قرآن که لازمه حرکت وجودی است با حرکت در جوهر و صقع وجود خود، به مقام ولایت، شناخت عینی پیدا کند. در واقع این دو، دو روی یک سکه‌اند و از هم هرگز جدا نمی‌شوند. در نتیجه به قدری که به قرآن شناخت پیدا کنیم، انسان کامل را می‌شناسیم و به قدری که انسان کامل را بشناسیم، به قرآن راه می‌یابیم.

دستور قرآن به این است که مسلمانان، علی‌الخصوص شیعیان، به ظاهر قرآن بسنده نکنند و صرفاً به دنبال ابعاد مفهومی، تاریخی و شأن نزول آیات نباشند؛ بلکه به بطن قرآن - که همان مرتبه‌ی "احسن" آن است - برسند؛ رتبه‌ای که "فی کتاب مکنون لایمسه الا المطهرون"^۱ است. منظور از مطهرون کسانی هستند که دل‌هایشان را از هر گونه رجس و پلیدی دور کرده‌اند.

قرآن تجلی ذات خداوند است و با توجه به آیه‌ی "و اتبعوا احسن ما انزل الیکم"، بر همگان میسر است که با سیر باطنی و عروج

روحی، به این رتبه‌ی احسن که حقیقت مکنون قرآن - ولایت - است، برسند و با وحدت وجودی و قلبی با انسان کامل، به اشتداد روح و جان نائل آیند.

در این مجمل، در صدد شناخت قرآن و نحوه‌ی بهره‌مندی از آن هستیم، تا از این طریق بتوانیم به درگاه "ولی" راه یافته، دل را در دریای بیکران "ولایت" شستشو دهیم و آماده‌ی دریافت تجلیات بیکران الهی در مراتب گوناگون این کتاب مقدس شویم.

ان شاء الله